

Головна | Новини | Публікації | Думки | Подкасти | Фото | Редакція

Головна | Думки | «Нічого особистого — only business»

«Нічого особистого — only business»

01.03.2025 | 22:44

«Трампа видає лексика. Він говорить про цю війну в категоріях бізнесу, а не людських життів», — коментує зустріч Дональда Трампа і Володимира Зеленського 28 лютого письменник, музикант та військовослужбовець Сергій Жадан. Свою думку він висловив у прямому етері авторської програми «Говорить Харків» на [«Радіо Хартія»](#) 1 березня. Пряма мова.

Мені хотілося б сказати не про політику і не про своє ставлення до того чи іншого учасника цієї зустрічі, не вдаватися до якихось оцінок, а скоріше спробувати поговорити про все це з точки зору мови. Я письменник, мені це запало у свідомість, коли доводиться слухати, як представники Сполучених Штатів Америки, Білого дому говорять про російсько-українську війну.

Ту війну, яка знекровлює нас три роки, в якій загинули вже тисячі українців, яка фактично сьогодні торкнулася кожного з нас. Ту війну, про яку ми звикли говорити, керуючись своїми емоціями, в категоріях болю, надії, ненависті, в категоріях, які так чи інакше характеризують нас

як людей, в яких є серця, совість, є надія. Натомість президент США про це говорив як бізнесмен.

Навіть та лексика, яку він використовував, ось це «угода» — надзвичайно складне рішення, надзвичайно важливий документ, який може врятувати долі мільйонів людей, змінити хід історії в той чи інший спосіб — він говорив виключно як про якусь бізнес-ініціативу, бізнес-справу. Для нього це «угода», це закид про карти, яких на руках українського президента немає.

Загалом весь цей лексичний набір справляє враження, що ось триває війна три роки — і тут раптом до розмови про війну долучаються люди, які попередні три роки про неї не говорили. Цієї війни для них не було. До того, як почалася передвиборча кампанія містера Трампа, коли він почав, зокрема, обіцяти своїм виборцям, що він зупинить цю війну, не зрозуміло як за 24 години. До цього ніби й не було розмови, не було цієї війни. І тут раптом він опиняється за столом перемовин і раптом бачить перед собою цю війну. От як його помічник сказав: «я бачив сторіс» — знову-таки, видає лексика.

І ось є ця компанія людей, які намагаються говорити про трагедії, біль, кров, надії, сподівання, розчарування мільйонів людей великої країни, яка стікає кров'ю, намагаючись захистити себе від агресора, — вони ж говорять про це категоріями бізнесменів, які просто намагаються підписати угоду, яка буде вигідна передусім їм самим, їхнім виборцям, але, щоб вона могла в той чи інший спосіб забезпечити всі сторони. Зовсім інший підхід, інше трактування багатьох речей.

Ми звикли, говорячи про цю війну, говорити про сенси. Про те, що нас наповнює. Що для нас є важливим і чому воно для нас є важливим. Говорити про свободу не просто як про красиве слово, а як дійсно про ту цінність і про ту категорію, заради якої люди зголошуються добровільно брати в руки зброю і ставати до бою. Говорячи про демократію — говорити про ту цінність, заради якої люди готові протистояти могутньому агресору. Говорячи про гідність, люди готові ставати під кулі окупанта, не боятись, не відводити погляду і залишатися собою.

Тобто це та лексика, яка для нас за ці роки Великої війни стала звичною, стала природною, невід'ємною. І тут раптом ми стикаємося з людьми, які нам говорять про угоду і про те, що в нас на руках немає карт. І про те, що насправді це просто такий бізнес, only business, нічого особистого. Ми просто намагаємося з вами укласти угоду, яка буде вигідна для нас, ну і для вас, можливо, теж.

І це неспівпадіння досвідів, шалене розшарування поглядів і цінностей, вчора просто страшенно врізалось в око і запало у свідомість, тому що раптом людина, яка сіла з нами за стіл, розкрила карти — і там було зовсім не те, чого ми очікували.

Це важлива річ, болюча річ, незвична для нас річ. Я думаю, це те, з чим ми будемо мати справу і що нам слід вже, мабуть, враховувати, тому що, доки ми говорили про цінності, хтось просто прораховував бізнес-інтереси та бізнес-стратегії. Ось такий у нас світ. Чи добре це? Та, очевидно, нічого доброго в цьому немає. Чи видається, що все закінчується? Ні, все не закінчується, все починається.

А що в цьому плані добре? Добре все, що лишає нам надії.

Теги: війна, Володимир Зеленський, Дональд Трамп, Сергій Жадан, США, Україна

МИ У СОЦМЕРЕЖАХ

Новини

Публікації

Подкасти

Фото

Про нас

Редакційна політика

Правила
використання
матеріалів

РОЗВИВАЄМО ПРОЄКТ ЗА ПІДТРИМКИ:

ДИЗАЙН ТА РОЗРОБКА: